

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 24 april 2024
(OR. en)

2023/0138 (COD)

PE-CONS 51/24

ECOFIN 221
UEM 38
CODEC 554

LAGSTIFTNINGSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om en effektiv samordning av den ekonomiska politiken och om multilateral budgetövervakning samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1466/97

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2024/...**

av den ...

**om en effektiv samordning av den ekonomiska politiken
och om multilateral budgetövervakning
samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1466/97**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 121.6,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C 290, 18.8.2023, s. 17.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 april 2024 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den ...

av följande skäl:

- (1) Den samordning av medlemsstaternas ekonomiska politik inom unionen som föreskrivs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) förutsätter att de vägledande principerna om stabila priser, sunda offentliga finanser och monetära förhållanden samt en stabil betalningsbalans iakttas.
- (2) Stabilitets- och tillväxtpakten, som ursprungligen bestod av rådets förordningar (EG) nr 1466/97³ och (EG) nr 1467/97⁴ och Europeiska rådets resolution av den 17 juni 1997⁵, grundar sig på målet att uppnå sunda och hållbara offentliga finanser som ett medel att stärka förutsättningarna för prisstabilitet och för en stark, hållbar och inkluderande tillväxt som underbyggs av finansiell stabilitet, och därigenom stödja uppnåendet av unionens mål för hållbar tillväxt samt sysselsättning.
- (3) Ramverket för finanspolitisk styrning är en del av den europeiska planeringsterminen, som även omfattar samordning och övervakning av medlemsstaternas mer allmänna ekonomiska politik och sysselsättningspolitik, i enlighet med artiklarna 121 och 148 i EUF-fördraget, inbegripet den europeiska pelaren för sociala rättigheter, och därmed sammanhängande landsspecifika rekommendationer.

³ Rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken (EGT L 209, 2.8.1997, s. 1).

⁴ Rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (EGT L 209, 2.8.1997, s. 6).

⁵ Europeiska rådets resolution om stabilitets- och tillväxtpakten Amsterdam den 17 juni 1997 (EGT C 236, 2.8.1997, s. 1).

- (4) Det är mycket viktigt att nationella parlament, arbetsmarknadens parter, civilsamhällesorganisationer och andra relevanta intressenter involveras i den europeiska planeringsterminen för att säkerställa såväl nationellt ägarskap av den ekonomiska politiken och finanspolitiken som ett transparent och inkluderande beslutsfattande.
- (5) Unionens ramverk för ekonomisk styrning bör anpassas för att i högre grad ta hänsyn till att skillnaderna mellan medlemsstaterna vad gäller offentligfinansiell ställning, offentlig skuldsättning och ekonomiska utmaningar samt andra sårbarheter har ökat. De kraftfulla politiska åtgärder som vidtogs för att hantera covid-19-pandemin visade sig vara mycket effektiva för att mildra de ekonomiska och sociala konsekvenserna av den kris som pandemin orsakade, men ledde till att den offentliga och den privata sektorns skuldkvoter ökade väsentligt. Detta understryker hur viktigt det är att på ett gradvist, realistiskt, stadigt och tillväxtvänligt sätt som säkerställer utrymme för konjunkturutjämnande politik minska dessa skuldkvoter och underskott till sunda nivåer, att komma till rätta med makroekonomiska obalanser och samtidigt ta hänsyn till sysselsättningsmål och sociala mål. Unionens ramverk för ekonomisk styrning bör samtidigt anpassas för att göra det lättare att hantera de utmaningar som unionen står inför på medellång och lång sikt, såsom uppnåendet av en rättvis digital och grön omställning, inbegripet de klimatmål som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119⁶, säkerställandet av energitrygghet, stödjandet av öppet strategiskt oberoende, hanteringen av den demografiska förändringen, stärkandet av social och ekonomisk resiliens och varaktig konvergens samt genomförandet av den strategiska kompassen för säkerhet och försvar, vilka alla förutsätter reformer och varaktigt höga investeringsnivåer under de närmaste åren.

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

- (6) Sunda och hållbara offentliga finanser och en hållbar och inkluderande tillväxt bör främjas av unionens ramverk för ekonomisk styrning, och ramverket bör därför göra åtskillnad mellan medlemsstaterna genom att ta hänsyn till deras utmaningar avseende offentliga skuldsättning och ekonomiska utmaningar och genom att tillåta en flerårig landsspecifik offentligfinansiell utveckling, samtidigt som en effektiv multilateral övervakning säkerställs och principen om likabehandling respekteras.

- (7) En lämplig nivå på de offentliga investeringarna bör säkerställas för att uppnå huvudmålen för den reform av ramverket för ekonomisk styrning som fastställs i denna förordning och ta sig an unionens nuvarande och framtida prioriteringar. Genomförandet av finansieringsinstrument såsom de sammanhållningspolitiska fonderna, som för närvarande omfattar Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och Sammanhållningsfonden, inrättade genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1058⁷, Europeiska socialfonden⁺ (ESF+), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1057⁸ och Fonden för en rättvis omställning (FRO), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1056⁹, inom ramen för Europeiska unionens återhämtningsinstrument, inrättat genom rådets förordning (EU) 2020/2094¹⁰, eller inom ramen för det europeiska instrumentet för tillfälligt stöd för att minska risken för arbetslöshet i en krissituation, inrättat genom rådets förordning (EU) 2020/672¹¹, skulle kunna ge lärdomar som kan förbättra ändamålsenligheten och effektiviteten hos investeringar och sysselsättningspolitik och hos alla unionens investeringsinstrument som är inriktade på unionens gemensamma prioriteringar.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1058 av den 24 juni 2021 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden (EUT L 231, 30.6.2021, s. 60).

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1057 av den 24 juni 2021 om inrättande av Europeiska socialfonden+ (ESF+) och om upphävande av förordning (EU) nr 1296/2013 (EUT L 231, 30.6.2021, s. 21).

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1056 av den 24 juni 2021 om inrättande av Fonden för en rättvis omställning (EUT L 231, 30.6.2021, s. 1).

¹⁰ Rådets förordning (EU) 2020/2094 av den 14 december 2020 om inrättande av Europeiska unionens återhämtningsinstrument för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen (EUT L 433 I, 22.12.2020, s. 23).

¹¹ Rådets förordning (EU) 2020/672 av den 19 maj 2020 om inrättande av ett europeiskt instrument för tillfälligt stöd för att minska risken för arbetslöshet i en krissituation (SURE) till följd av covid-19-utbrottet (EUT L 159, 20.5.2020, s. 1).

- (8) Det multilaterala övervakningsförfarande som anges i artikel 121.2, 121.3 och 121.4 samt i artikel 148.4 i EUF-fördraget bör övervaka alla områden inom den ekonomiska utvecklingen och sysselsättningsutvecklingen i varje medlemsstat och i unionen som helhet. Häri ingår att upptäcka makroekonomiska obalanser och att förebygga och korrigera alltför stora obalanser enligt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1174/2011¹² respektive (EU) nr 1176/2011¹³. För att möjliggöra denna övervakning av den ekonomiska utvecklingen och sysselsättningsutvecklingen bör medlemsstaterna tillhandahålla information i form av medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer som omfattar en period på fyra eller fem år, beroende på den normala längden på den berörda medlemsstatens valperiod. Som en del av sin integrerade analys av sysselsättningsutvecklingen och den sociala utvecklingen inom ramen för den europeiska planeringsterminen bedömer kommissionen riskerna för den uppåtgående sociala konvergensen i medlemsstaterna och övervakar framstegen med genomförandet av principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter på grundval av den sociala resultattavlan och principerna i ramen för social konvergens.

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1174/2011 av den 16 november 2011 om verkställighetsåtgärder för att korrigera alltför stora makroekonomiska obalanser i euroområdet (EUT L 306, 23.11.2011, s. 8).

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

- (9) Närmare regler bör fastställas gällande nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer i fråga om innehåll, inlämnande, bedömning, godkännande och övervakning i syfte att främja sunda och hållbara offentliga finanser och en hållbar och inkluderande tillväxt i medlemsstaterna, och resiliens genom reformer och investeringar, inbegripet sådana som bidrar till unionens gemensamma prioriteringar, samt förebygga alltför stora offentliga underskott.

- (10) De nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna bör innehålla de enskilda medlemsstaternas samlade finanspolitik, strukturreformer och investeringar. Dessa planer bör utgöra själva grundvalen för unionens ramverk för ekonomisk styrning. Varje medlemsstat bör lägga fram en nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan som visar dess offentligfinansiella utveckling och prioriterade offentliga investeringar och reformer som sammantaget, och utan en konjunkturförstärkande finanspolitik, säkerställer en stadig och gradvis skuldminskning och en hållbar och inkluderande tillväxt. Dessa planer bör också innehålla mer allmänna reformer och investeringar med bland annat anknytning till unionens gemensamma prioriteringar, nämligen den gröna omställningen, inbegripet den europeiska gröna given och omställningen till klimatneutralitet senast 2050 i enlighet med förordning (EU) 2021/1119 och genom genomförandet av de nationella energi- och klimatplaner som lämnats in enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999¹⁴, den digitala omställningen, inbegripet policyprogrammet för det digitala decenniet 2030, inrättat genom Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2022/2481¹⁵, social och ekonomisk resiliens samt genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter, inbegripet därmed sammanhängande mål för sysselsättning, kompetens och fattigdomsminskning fram till 2030, energitrygghet och i tillämpliga fall uppbyggnaden av försvarsförmågor, inbegripet den strategiska kompassen för säkerhet och försvar eller framtida unionsakter som är relevanta för dessa prioriteringar. Så länge faciliteten för återhämtning och resiliens, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241¹⁶, tillämpas bör vederbörlig hänsyn tas till åtagandena i nationella återhämnings- och resiliensplaner vid utarbetandet av nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer.

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2022/2481 av den 14 december 2022 om inrättande av policyprogrammet för det digitala decenniet 2030 (EUT L 323, 19.12.2022, s. 4).

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens (EUT L 57, 18.2.2021, s. 17).

- (11) Även de sammanhållningspolitiska fonderna är synkroniserade med den europeiska planeringsterminen. Eftersom de utgör unionsbudgetens långsiktiga investeringspolicy bör vid upprättandet av nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer vederbörlig hänsyn även tas till reformer och investeringar inom ramen för dessa fonder, i syfte att säkerställa överensstämmelse och, när så är lämpligt, komplementaritet.
- (12) Innan en nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan läggs fram bör en teknisk dialog föras med kommissionen för att säkerställa efterlevnad av denna förordning. Kommissionens bedömning av de nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna bör inbegripa en sammanfattning av den tekniska dialogen. Rådet bör, på kommissionens rekommendation, anta en rekommendation som anger nettoutgiftsbanan och i förekommande fall godkänna de reformer och investeringar som ligger till grund för en eventuell förlängning av en anpassningsperiod.

- (13) För att förenkla unionens finanspolitiska ramverk och öka transparensen bör fastställandet av den offentligfinansiella utvecklingsbanan och genomförandet av den årliga budgetövervakningen för varje medlemsstat baseras på en enda operativ indikator som är knuten till skuldållbarhet. Denna enda operativa indikator bör vara baserad på nationellt finansierade primära nettoutgifter, det vill säga offentliga utgifter efter avdrag för ränteutgifter, diskretionära åtgärder på inkomstsidan, utgifter för unionsprogram som till fullo motsvaras av inkomster i form av unionsmedel, nationella utgifter för samfinansiering av program som finansieras av unionen samt konjunkturberoende delar av utgifter för arbetslöshetsersättning. I linje med de vägledande principer som kommissionen använder för att klassificera transaktioner som engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder, bör även dessa engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder uteslutas från nettoutgiftsindikatorn. En sådan indikator påverkas inte av automatiska stabilisatorer och andra utgiftsfluktuationer som ligger utanför regeringens direkta kontroll utan ger utrymme för konjunkturdämpande makroekonomisk stabilisering.

- (14) Som ram för den dialog som leder fram till inlämnandet av nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer bör kommissionen till medlemsstater vars offentliga skuldsättning överstiger 60 % av BNP eller vars offentliga underskott överstiger 3 % av BNP, i enlighet med artikel 126.2 i EUF-fördraget jämförd med protokoll (nr 12) om förfarandet vid alltför stora underskott, fogat till fördraget om Europeiska unionen (EUF-fördraget) och EUF-fördraget (*protokoll (nr 12)*), översända en referensbana som omfattar en anpassningsperiod på fyra år, med en möjlig förlängning med upp till tre år. Denna referensbana bör vara riskbaserad, landsspecifik och knuten till skuld hållbarhet för att säkerställa en mer framåtblickande strategi som är anpassad till både dagens och framtidens utmaningar.
- (15) På begäran av en medlemsstat vars offentliga skuldsättning inte överstiger 60 % av BNP och vars offentliga underskott inte överstiger 3 % av BNP, bör kommissionen översända vägledning i form av teknisk information till den medlemsstaten.
- (16) Under den månad som föregår den tidsfrist då kommissionen senast ska översända en referensbana eller teknisk information till en medlemsstat bör den medlemsstaten ha möjlighet att begära ett tekniskt utbyte med kommissionen. Detta tekniska utbyte bör ge tillfälle att diskutera den senaste tillgängliga statistiska informationen och den berörda medlemsstatens ekonomiska och finanspolitiska utsikter, samtidigt som likabehandling av medlemsstaterna säkerställs.

- (17) Unionens ramverk för multilateral budgetövervakning bygger på statistiska uppgifter från Eurostat, som på kommissionens vägnar ansvarar för att säkerställa kvaliteten på de finanspolitiska uppgifter som sammanställs i enlighet med det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet. Eurostat ska fastställa en ram för medlemsstaternas rapportering av statistiska uppgifter om nationell samfinansiering av program som finansieras av unionen som är nödvändiga för genomförandet av denna förordning och som för närvarande inte samlas in av Eurostat. Fram till dess att ramen för insamling och tillhandahållande av sådana uppgifter har fastställts bör medlemsstaterna tillåtas att förlita sig på uppskattningar. Formatet för, omfattningen av samt frekvensen och tidpunkten för medlemsstaternas tillhandahållande av sådana uppgifter bör fastställas av unionens relevanta statistikorgan.
- (18) Referensbanan bör säkerställa att den offentliga skulden före anpassningsperiodens slut följer en sannolikt nedåtgående bana eller ligger kvar på en sund nivå, även vid ogynnsamma scenarier. Den bör dessutom säkerställa att det offentliga underskottet minskas till, och ligger kvar på, en nivå under 3 % av BNP, samtidigt som hänsyn tas till det faktum att medlemsstaterna kan ställas inför extra kostnader efter anpassningsperiodens slut såsom kostnader kopplade till en åldrande befolkning. Slutligen bör den säkerställa överensstämmelse med korrigeringsbanan enligt rådets förordning (EG) nr 1467/97.

- (19) För att förbättra förutsägbarheten när det gäller resultatet av unionens ramverk för multilateral budgetövervakning och stärka likabehandlingen mellan medlemsstaterna bör referensbanan på förhand vara förenlig med en skyddsmekanism för skuldhållbarhet. Denna skyddsmekanism bör under utformningsfasen av de nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna säkerställa att den beräknade offentliga skuldkvoten minskar med ett genomsnittligt årligt minimibelopp. Den kommer att fungera som ett minimikrav för de åtgärder som ligger till grund för referensbanan och nettoutgiftsbanan. På grund av den särskilda sammansättningen av Greklands utestående offentliga skuld kommer ett betydande belopp av uppskjutna räntebetalningar att förfalla till betalning under 2033. Den betydande ökningen av Greklands offentliga skuld, mätt i förhållande till BNP, som följer av detta, bör därför inte beaktas vid tillämpningen av skyddsmekanismen för skuldhållbarhet.
- (20) De riskbaserade kraven avseende referensbanan förväntas vara tillräckliga för att minska de offentliga underskottsnivåerna till långt under referensvärdet på 3 % av BNP. För att göra ramverket för multilateral budgetövervakning mer robust i förhållande till den osäkra utvecklingen i fråga om makrofinansiella variabler bör referensbanan emellertid också omfatta en gemensam resiliensmarginal i förhållande till det referensvärde för underskott som avses i artikel 126.2 i EUF-fördraget jämförd med protokoll (nr 12) eller konvergens i riktning mot det referensvärdet för underskott. Denna gemensamma skyddsmekanism för resiliens bör säkerställa uppbyggnaden av finanspolitiska buffertar för ogynnsamma omständigheter och chocker och därigenom göra det lättare att föra en konjunkturdämpande politik inom unionens finanspolitiska ramverk.

- (21) För de första nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna bör bedömningen av om en minskning av den offentliga skulden på medellång sikt är realistisk baseras på den metod som beskrivs i kommissionens Debt Sustainability Monitor 2023. En arbetsgrupp för skuldållbarhetsanalys bör undersöka möjliga metodförbättringar, bland annat när det gäller de underliggande antagandena. Arbetsgruppen bör bestå av experter från medlemsstaterna, kommissionen och Europeiska centralbanken. Arbetsgruppen bör bjuda in den europeiska finanspolitiska nämnden och Europeiska stabilitetsmekanismen som observatörer. Europaparlamentets behöriga utskott bör ha möjlighet att uppmana kommissionen att lägga fram sin metod inom ramen för den ekonomiska dialog som upprättas genom denna förordning.
- (22) I slutet av den fyra- eller femårsperiod under vilken den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen genomförs, bör kommissionen ta förnyad ställning till situationen för att bedöma om det krävs ytterligare anpassning. Om medlemsstatens offentliga skuldsättning fortfarande överstiger 60 % av BNP eller om dess offentliga underskott överstiger 3 % av BNP, bör kommissionen lägga fram en ny referensbana.

- (23) Det bör i varje nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan anges vilken status planen har i nationella förfaranden, i synnerhet huruvida den har lagts fram för det nationella parlamentet och huruvida det nationella parlamentet har godkänt den. I den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen bör även anges om det nationella parlamentet haft möjlighet att debattera rådets rekommendation om den föregående planen och i förekommande fall andra rekommendationer eller beslut från rådet eller varningar från kommissionen. Om ett yttrande från den oberoende finanspolitiska institution som inrättas i enlighet med rådets direktiv 2011/85/EU¹⁷ finns tillgängligt bör det bifogas den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan som lämnas in till kommissionen. Innan den andra och efterföljande nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen lämnas in bör varje medlemsstat, i enlighet med sin nationella rättsliga ram, samråda med arbetsmarknadens parter, regionala myndigheter, civilsamhällesorganisationer och andra relevanta nationella intressenter. Information om samrådet med de nationella parlamenten och om samrådsprocessen bör ingå i den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen. Med tanke på den stramare tidsplan som planeras för utarbetandet av de första nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna skulle medlemsstaterna med lämpliga tidsfrister kunna genomföra ett samråd före utarbetandet.

¹⁷ Rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramverk (EUT L 306, 23.11.2011, s. 41).

- (24) Vid tillsättning av en ny regering bör en medlemsstat ha möjlighet att lämna in en reviderad nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan till kommissionen. Om det finns objektiva omständigheter som hindrar genomförandet av en nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan bör en medlemsstat ha möjlighet att begära att få lämna in en reviderad plan till kommissionen senast tolv månader före utgången av den aktuella planen.
- (25) Om medlemsstaterna i sina nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer gör antaganden som avviker från ramverket för medelfristiga prognoser för offentlig skuld bör de förklara och vederbörligen motivera skillnaderna på ett transparent sätt och med väl underbyggda ekonomiska argument i den tekniska dialogen och i sina nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer.
- (26) Om rådet anser att en medlemsstats reviderade nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan inte uppfyller kraven i denna förordning, bör rådet som regel rekommendera den ursprungliga referensbana som kommissionen tidigare översänt som nettoutgiftsbana.
- (27) För att möjliggöra ett lämpligt samspel mellan unionens gemensamma ramverk och nationella budgetramverk bör kommissionen grunda sin bedömning av medlemsstaternas efterlevnad av sina respektive av rådet fastställda nettoutgiftsbanor enbart på utvecklingen för nettoutgifter. Medlemsstaterna bör kunna fastställa nationella budgetmål med utgångspunkt i andra indikatorer, till exempel det strukturella saldot, om detta krävs enligt deras nationella budgetramverk.

- (28) Kommissionens bedömning av de nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna bör i synnerhet inriktas på att avgöra om makroekonomiska och offentligfinansiella antaganden, i den mån de avviker från de antaganden som ligger till grund för referensbanan, är realistiska. De skuldprognoser, vid oförändrad politik, som ingår i planen bör framför allt vara jämförbara med kommissionens prognoser.
- (29) För att säkerställa att de nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna genomförs bör kommissionen och rådet övervaka de reformer och investeringar som ingår i dessa planer i samband med den europeiska planeringsterminen, på grundval av medlemsstaternas årliga lägesrapporter och i enlighet med artiklarna 121 och 148 i EUF-fördraget. De bör för detta ändamål föra en ekonomisk dialog med Europaparlamentet.
- (30) Europaparlamentet bör vederbörligen involveras på ett regelbundet och strukturerat sätt i den europeiska planeringsterminen i syfte att öka transparensen, möjligheten till ansvarsutkrävande och ägarskapet för de beslut som fattas inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Rådets ordförande och kommissionen bör regelbundet informera Europaparlamentet om resultatet av den multilaterala övervakningen enligt denna förordning. Kommissionen bör utarbeta och till rådet överlämna den information som ska tillhandahållas inom ramen för denna förordning och göra denna information tillgänglig för Europaparlamentet utan onödigt dröjsmål.

- (31) En mer gradvis skuldminskning kan säkerställas genom att anpassningsperioden förlängs med högst tre år, förutsatt att medlemsstaten underbygger sin nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan med verifierbara och tidsbundna reformer och investeringar. Dessa reformer och investeringar måste i regel sammantaget vara tillväxt- och resiliensfrämjande, främja finanspolitisk hållbarhet, svara mot unionens gemensamma prioriteringar, följa relevanta landsspecifika rekommendationer i samband med den europeiska planeringsterminen, i tillämpliga fall inbegripet rekommendationer som utfärdats inom förfarandet vid makroekonomiska obalanser, samt landsspecifika investeringsprioriteringar, men inte leda till en sänkning av nivån på nationellt finansierade offentliga investeringar under planens löptid jämfört med den medelfristiga nivån innan planen inleddes, varvid hänsyn bör tas till de landsspecifika utmaningarnas omfattning.
- (32) De reformer och investeringar som ligger till grund för en förlängning av anpassningsperioden bör vara förenliga med åtagandena i den berörda medlemsstatens godkända återhämtnings- och resiliensplan så länge faciliteten för återhämtning och resiliens och det partnerskapsavtal som överenskommit i enlighet med den fleråriga budgetramen tillämpas. Om återhämtnings- och resiliensplanerna innehåller ambitiösa reformer och investeringar, särskilt när det gäller ekonomisk tillväxt och finanspolitisk hållbarhet på medellång sikt, bör de anses uppfylla kraven för förlängning av anpassningsperioden för de första nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna.

- (33) Reformerna och investeringarna i nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer bör vara anpassade till unionens gemensamma prioriteringar, vilket omfattar uppnåendet av en rättvis grön och digital omställning, inbegripet förenlighet med de klimatmål som fastställs i förordning (EU) 2021/1119, social och ekonomisk resiliens, inbegripet den europeiska pelaren för sociala rättigheter, energitrygghet och vid behov uppbyggnaden av försvarsförmågor. Kommissionen bör ägna särskild uppmärksamhet åt dessa prioriteringar i sin bedömning av de nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna. Reformerna och investeringarna bör även vara förenliga med genomförandet av de nationella strategier som den berörda medlemsstaten har fastställt för att främja dessa unionsprioriteringar.
- (34) I syfte att främja tillväxtvänliga strategier för konsolidering av de offentliga finanserna bör effekterna av reformer och investeringar som genomförts inom ramen för de nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna vederbörligen beaktas vid utformningen av efterföljande planer. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt effekterna på finanspolitisk hållbarhet genom framtida offentliga inkomster, utgifter och potentiell tillväxt, samt åt bidraget till unionens gemensamma prioriteringar, baserat på starka ekonomiska underlag styrda av data.
- (35) Om en medlemsstat underlåter att på ett tillfredsställande sätt fullgöra tidsbundna reformer och investeringar som ligger till grund för en mer gradvis av rådet fastställd nettoutgiftsbana inom den fastställda tidsfristen bör rådet, på kommissionens rekommendation, kunna rekommendera att förlängningen av anpassningsperioden ska förkortas, dvs. att den årliga anpassningen ska ske i snabbare takt, såvida det inte finns objektiva omständigheter som hindrar genomförandet inom den ursprungliga tidsfristen.

- (36) Kommissionen bör inrätta ett kontrollkonto för varje medlemsstat för att registrera de observerade nettoutgifternas årliga och ackumulerade avvikelser uppåt eller nedåt från den av rådet fastställda nettoutgiftsbanan. Kontrollkontot bör inte registrera avvikelser så länge som undantagsklausuler fortfarande är i kraft. I enlighet med artikel 2.3 i förordning (EG) nr 1467/97 bör kommissionen, när den utarbetar en rapport enligt artikel 126.3 i EUF-fördraget, som relevanta faktorer beakta framstegen i genomförandet av reformer och investeringar, särskilt den politik som förs för att genomföra unionens gemensamma tillväxt- och sysselsättningsstrategi, och särskilt beakta ekonomiska bidrag som syftar till att uppnå unionens gemensamma prioriteringar enligt den här förordningen.
- (37) Oberoende finanspolitiska institutioner har bevisligen främjat offentligfinansiell disciplin och stärkt trovärdigheten i medlemsstaternas offentliga finanser. För att stärka det nationella ägarskapet bör oberoende finanspolitiska institutioners rådgivande roll bibehållas inom unionens reformerade ramverk för ekonomisk styrning, i syfte att gradvis bygga upp deras kapacitet.

- (38) En permanent och mer oberoende europeisk finanspolitisk nämnd bör ha en mer framstående, rådgivande roll inom unionens ramverk för ekonomisk styrning. Den bör fortsätta att utvärdera genomförandet av stabilitets- och tillväxtpakten, bedöma den framtida finanspolitiska inriktningen för euroområdet som helhet och ge råd till kommissionen och rådet, samtidigt som kommissionens roll och befogenheter enligt EU-fördraget och EUF-fördraget respekteras. Dess oberoende och tillgång till information bör förbättras. Rådet och Europaparlamentet bör höras i samband med utnämningen av nämndens ordförande och ledamöter. Dessa utnämningar bör i möjligaste mån säkerställa en lämplig geografisk balans och en jämn könsfördelning.
- (39) När kommissionen avger ett yttrande om de utkast till budgetplaner som lämnas in enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013¹⁸ bör den bedöma om utkasten till budgetplaner är förenliga med de nettoutgiftsbanor som fastställs av rådet enligt den här förordningen.

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigerande av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 11).

- (40) I händelse av att euroområdet eller unionen som helhet drabbas av större chocker är det nödvändigt att ha en allmän undantagsklausul som gör det möjligt att hantera en allvarlig konjunkturedgång i euroområdet eller unionen som helhet genom att tillåta avvikelser från den av rådet fastställda nettoutgiftsbanan, förutsatt att sådana avvikelser inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt. En aktivering eller förlängning av den allmänna undantagsklausulen ska vara föremål för en rådsrekommendation, som rådet bör sträva efter att anta inom fyra veckor från en rekommendation från kommissionen. Den europeiska finanspolitiska nämnden bör avge ett yttrande om förlängningen av den allmänna undantagsklausulen.
- (41) Utöver den allmänna undantagsklausulen bör det även finnas en landsspecifik undantagsklausul som möjliggör avvikelser från den av rådet fastställda nettoutgiftsbanan om det föreligger exceptionella omständigheter, till exempel oförutsägbara exogena händelser som ligger utanför medlemsstatens kontroll, som har en betydande inverkan på medlemsstatens offentliga finanser och som kräver konjunkturdämpande finanspolitiska åtgärder, förutsatt att sådana avvikelser inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt. En aktivering eller förlängning av landsspecifika undantagsklausuler bör vara föremål för en rådsrekommendation, som rådet bör sträva efter att anta inom fyra veckor från en rekommendation från kommissionen, med beaktande av begäran från den berörda medlemsstaten om att aktivera eller förlänga den landsspecifika undantagsklausulen.

- (42) Denna förordning ingår i ett paket tillsammans med rådets förordning (EU) 2024/...¹⁹⁺ och rådets direktiv (EU) 2024/...²⁰⁺⁺. Tillsammans reformerar dessa tre lagstiftningsakter (gemensamt kallade reformen av ramverket för ekonomisk styrning) unionens ramverk för ekonomisk styrning och införlivar därvid i unionsrätten innehållet i avdelning III (Finanspolitisk överenskommelse) i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen²¹ av den 2 mars 2012 (SSS-fördraget), i enlighet med artikel 16 i det fördraget. Med utgångspunkt i medlemsstaternas erfarenheter av att genomföra SSS-fördraget behålls den finanspolitiska överenskommelsens medelfristiga perspektiv i reformen av ramverket för ekonomisk styrning som ett verktyg för att uppnå budgetdisciplin och främja tillväxt. I reformen av ramverket för ekonomisk styrning förstärks den landsspecifika dimensionen i syfte att stärka det nationella ägarskapet genom att bland annat bibehålla de oberoende finanspolitiska institutionernas rådgivande roll, huvudsakligen på grundval av de i den finanspolitiska överenskommelsen omnämnda gemensamma principer för nationella finanspolitiska korrigeringsmekanismer som föreslagits av kommissionen i dess meddelande av den 20 juni 2012 i enlighet med artikel 3.2 i SSS-fördraget. Den analys av utgifter med avdrag för diskretionära åtgärder på inkomstsidan som behövs för att göra en samlad bedömning av efterlevnaden i enlighet med den finanspolitiska överenskommelsen beskrivs i den här förordningen.

¹⁹ Rådets förordning (EU) 2024/... av den ... om ändring av förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: för in numret på den förordning som finns i dokument ST 6919/24 [den korrigerande delen] och för in datum, titel och EUT-hänvisning för den förordningen i motsvarande fotnot.

²⁰ Rådets direktiv (EU) 2024/... av den ... om ändring av direktiv 2011/85/EU om krav på medlemsstaternas budgetramverk (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺⁺ EUT: för in nummer, datum och EUT-hänvisning för det direktiv som finns i dokument ST 6920/24 och komplettera motsvarande fotnot.

²¹ https://www.consilium.europa.eu/media/20399/st00tscg26_en12.pdf.

Precis som i den finanspolitiska överenskommelsen är tillfälliga avvikelser från den medelfristiga planen endast tillåtna i enlighet med den här förordningen och i enlighet med bestämmelserna om kontrollkontot om det föreligger exceptionella omständigheter. På liknande sätt som i den finanspolitiska överenskommelsen bör, vid betydande avvikelser från den medelfristiga planen, åtgärder vidtas för att korrigera avvikelserna under en fastställd period. Genom reformen av ramverket för ekonomisk styrning stärks budgetövervakningen och förfarandena för efterlevnadskontroll i syfte att fullgöra åtagandet om att främja sunda och hållbara offentliga finanser och en hållbar och inkluderande tillväxt. I reformen av ramverket för ekonomisk styrning behålls därmed den finanspolitiska överenskommelsens grundläggande mål om budgetdisciplin och skuldhållbarhet.

- (43) För att säkerställa ett effektivt genomförande och lämplig övervakning av denna förordning bör kommissionen, efter att ha begärt ett yttrande från ekonomiska och finansiella kommittén, i god tid ge vägledning om den information som medlemsstaterna måste lämna i sina nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer och i sina årliga lägesrapporter. Denna vägledning bör offentliggöras.
- (44) Multilateral övervakning bör utgå från oberoende statistik av hög kvalitet som tagits fram i enlighet med principerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009²².

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1101/2008 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor, rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik och rådets beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program (EUT L 87, 31.3.2009, s. 164).

- (45) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att säkerställa en effektiv samordning av den ekonomiska politiken och multilateral budgetövervakning, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av samordningens och övervakningens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (46) Med tanke på den befintliga fristen enligt stabilitets- och tillväxtpakten, bör denna förordning skyndsamt träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Innehåll och definitioner

Artikel 1

Innehåll

1. I denna förordning föreskrivs regler för att säkerställa en effektiv samordning av medlemsstaternas sunda ekonomiska politik och därmed främja ett uppnående av unionens mål för hållbar och inkluderande tillväxt samt sysselsättning.
2. Som ett led i rådets och kommissionens multilaterala budgetövervakning för att främja sunda och hållbara offentliga finanser, hållbar och inkluderande tillväxt och resiliens genom reformer och investeringar och förhindra alltför stora offentliga underskott föreskrivs i denna förordning närmare regler om nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer i fråga om innehåll, inlämnande, bedömning och övervakning.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *landsspecifik rekommendation*: den vägledning som rådet årligen lämnar till en medlemsstat om den ekonomiska politiken, budgetpolitiken, sysselsättningspolitiken och strukturpolitiken i enlighet med artiklarna 121 och 148 i EUF-fördraget.

2. *nettoutgifter*: offentliga utgifter efter avdrag för ränteutgifter, diskretionära åtgärder på inkomstsidan, utgifter för unionsprogram som till fullo motsvaras av inkomster i form av unionsmedel, nationella utgifter för samfinansiering av program som finansieras av unionen, konjunkturbedingade delar av utgifter för arbetslöshetsersättning samt engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder.
3. *referensbana*: den fleråriga nettoutgiftsbana som översänds av kommissionen som en ram för dialogen med de medlemsstater vars offentliga skuld överstiger 60 % av bruttonationalprodukten (BNP) eller vars offentliga underskott överstiger 3 % av BNP inför dessa medlemsstaters upprättande av nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer.
4. *teknisk information*: den vägledning som på begäran översänds av kommissionen till medlemsstater vars offentliga skuld inte överstiger 60 % av BNP och vars offentliga underskott inte överstiger 3 % av BNP före dessa medlemsstaters upprättande av nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer.
5. *nettoutgiftsbana*: den fleråriga utvecklingsbanan för en medlemsstats nettoutgifter.
6. *nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan*: det dokument som innehåller en medlemsstats åtaganden vad gäller offentliga finanser, reformer och investeringar och som omfattar en period på fyra eller fem år, beroende på den normala längden på den medlemsstatens valperiod.

7. *årlig lägesrapport*: en medlemsstats rapport om genomförandet av den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen, inklusive den av rådet fastställda nettoutgiftsbanan samt reformerna och investeringarna.
8. *anpassningsperiod*: perioden för en medlemsstats finanspolitiska anpassning, som omfattar en period på fyra år eller, om den förlängs, fyra år plus en ytterligare period på högst tre år.
9. *kontrollkonto*: registrering av de observerade nettoutgifternas ackumulerade avvikelser uppåt eller nedåt från den av rådet fastställda nettoutgiftsbanan i en medlemsstat.
10. *strukturellt saldo*: konjunkturrensat saldo i de offentliga finanserna efter avdrag för engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder.
11. *strukturellt primärsaldo*: strukturellt saldo efter avdrag för ränteutgifter.

Kapitel II

Europeiska planeringsterminen

Artikel 3

Europeiska planeringsterminen

1. För att säkerställa en närmare samordning av medlemsstaternas ekonomiska politik och varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska och sociala utveckling ska rådet och kommissionen, med deltagande av Europaparlamentet i enlighet med artikel 27 i denna förordning, genomföra multilateral övervakning inom ramen för den europeiska planeringsterminen i enlighet med de mål och krav som anges i EUF-fördraget.
2. Den multilaterala övervakningen ska vila på oberoende statistik av hög kvalitet som tagits fram i enlighet med principerna i förordning (EG) nr 223/2009.
3. Den europeiska planeringsterminen ska omfatta följande:
 - a) Utformning av allmänna riktlinjer för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget, av landsspecifika rekommendationer och av rekommendationen om den ekonomiska politiken i euroområdet, samt övervakning av genomförandet av dessa.

- b) Utformning av riktlinjer för sysselsättningen vilka medlemsstaterna måste beakta i enlighet med artikel 148.2 i EUF-fördraget, inbegripet principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, och av därmed sammanhängande landsspecifika rekommendationer, samt övervakning av genomförandet av dessa. Kommissionens övervakning av genomförandet omfattar framstegen med att genomföra principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter och dess överordnade mål, på grundval av den sociala resultattavlan och en ram för identifiering av riskerna för den sociala konvergensen.
- c) Inlämnande, bedömning och godkännande av medlemsstaternas nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer, samt övervakning av genomförandet av dem på grundval av de årliga lägesrapporterna.
- d) Övervakning i syfte att förebygga och korrigera makroekonomiska obalanser enligt förordning (EU) nr 1176/2011.

Artikel 4

Genomförande av den europeiska planeringsterminen

1. Efter en bedömning som enligt denna förordning ska göras av de nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna, de årliga lägesrapporterna och den socioekonomiska situationen i medlemsstaterna ska rådet, på grundval av kommissionens rekommendationer, vid behov rikta rekommendationer till medlemsstaterna med full tillämpning av de rättsliga instrument som föreskrivs i artiklarna 121 och 148 i EUF-fördraget och därtill relaterad sekundärlagstiftning.

2. Medlemsstaterna ska innan de fattar grundläggande beslut om utformningen av sin ekonomiska politik, socialpolitik, sysselsättningspolitik, strukturpolitik och budgetpolitik ta vederbörlig hänsyn till de allmänna riktlinjer för medlemsstaternas ekonomiska politik och till de rekommendationer och de riktlinjer för sysselsättningen som avses i artikel 3.3 a respektive b. Kommissionen ska övervaka deras framsteg.
3. Om en medlemsstat inte handlar i överensstämmelse med de riktlinjer och rekommendationer som avses i punkt 2 kan detta leda till
 - a) ytterligare rekommendationer,
 - b) en varning från kommissionen eller en rekommendation från rådet enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget,
 - c) åtgärder enligt denna förordning, förordning (EG) nr 1467/97 eller förordning (EU) nr 1176/2011.

Kapitel III

Referensbana

Artikel 5

Referensbana

Om en medlemsstats offentliga skuld överstiger 60 % av BNP eller om dess offentliga underskott överstiger 3 % av BNP ska kommissionen till den berörda medlemsstaten och till ekonomiska och finansiella kommittén översända en referensbana för nettoutgifterna som omfattar en anpassningsperiod på fyra år med möjlighet till förlängning med upp till tre år enligt artikel 14.

Artikel 6

Riskbaserade krav avseende referensbanan

Referensbanan ska vara riskbaserad och differentieras för varje medlemsstat och säkerställa att

- a) den beräknade offentliga skuldkvoten senast vid slutet av anpassningsperioden, under förutsättning att inga ytterligare budgetåtgärder vidtas, förs in på, eller fortsätter att följa, en sannolikt nedåtgående bana, eller ligger kvar på en sund nivå under 60 % av BNP på medellång sikt,
- b) det beräknade offentliga underskottet minskas till en nivå under 3 % av BNP under anpassningsperioden och ligger kvar på en nivå under det referensvärdet på medellång sikt, under förutsättning att inga ytterligare budgetåtgärder vidtas,

- c) den finanspolitiska anpassningen under den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planens löptid i regel är linjär och åtminstone proportionell mot den totala åtgärderna under anpassningsperioden som helhet, och att
- d) det finns överensstämmelse med den korrigeringsbana som avses i artikel 3.4 i förordning (EG) nr 1467/97 i tillämpliga fall.

Artikel 7

Skyddsmekanismen för skuldhållbarhet

1. Referensbanan ska säkerställa att den beräknade offentliga skulden i förhållande till BNP minskar med ett genomsnittligt årligt minimibelopp på
 - a) 1 procentenhet av BNP så länge den offentliga skulden i förhållande till BNP överstiger 90 %,
 - b) 0,5 procentenheter av BNP så länge den offentliga skulden i förhållande till BNP ligger kvar på mellan 60 % och 90 %.
2. Den genomsnittliga minskning som avses i punkt 1 i denna artikel ska beräknas från och med året före referensbanans början eller året under vilket förfarandet vid alltför stora underskott beräknas upphävas enligt förordning (EG) nr 1467/97, beroende på vilket som inträffar senast, fram till slutet av anpassningsperioden.

Artikel 8

Skyddsmekanismen för underskottsresiliens

1. Referensbanan ska säkerställa att den finanspolitiska anpassningen vid behov fortskrider fram till dess att den berörda medlemsstaten når en underskottsnivå som ger en gemensam resiliensmarginal i strukturella termer på 1,5 % av BNP i förhållande till referensvärdet för underskott på 3 % av BNP.
2. Den årliga förstärkningen av det strukturella primärsaldot för att uppnå den marginal som krävs ska vara 0,4 procentenheter av BNP, vilket ska reduceras till 0,25 procentenheter av BNP om anpassningsperioden förlängs i enlighet med artikel 14.

Artikel 9

Förhandsvägledning från kommissionen

1. Senast den 15 januari det år då medlemsstaterna ska lämna in sina nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer enligt artikel 11 eller inom tre veckor från medlemsstatens begäran om att få lämna in en reviderad plan enligt artikel 15 ska kommissionen till den berörda medlemsstaten och till ekonomiska och finansiella kommittén översända
 - a) det underliggande ramverket för medelfristiga prognoser för den offentliga skuldsättningen och resultatet,

- b) sin makroekonomiska prognos och sina antaganden,
 - c) referensbanan, om detta krävs enligt artikel 5, eller den tekniska informationen, på begäran av en medlemsstat enligt punkt 3 i den här artikeln, och det motsvarande strukturella primärsaldot, inklusive kalkylbladsmallar och annan relevant information som krävs för att säkerställa fullständig replikerbarhet.
2. Under den månad som föregår den tidsfrist då kommissionen senast ska översända förhandsvägledning enligt punkt 1 i denna artikel till en medlemsstat får medlemsstaten begära ett tekniskt utbyte med kommissionen. Detta tekniska utbyte ska ge tillfälle att diskutera den senaste tillgängliga statistiska informationen och den berörda medlemsstatens ekonomiska och finanspolitiska utsikter.
3. För medlemsstater vars offentliga underskott inte överstiger 3 % av BNP och vars offentliga skuld inte överstiger 60 % av BNP ska kommissionen, på begäran av medlemsstaten, tillhandahålla teknisk information om det strukturella primärsaldo som krävs för att säkerställa att det samlade underskottet ligger kvar under 3 % av BNP under förutsättning att inga ytterligare politiska åtgärder vidtas på medellång och lång sikt, med angivande av om finanspolitisk anpassning krävs för detta. Denna tekniska information ska också överensstämma med den skyddsmekanism för underskottsresiliens som avses i artikel 8.

Artikel 10

Bedömning av om nettoutgiftsbanan är realistisk

1. Kommissionen ska med tillämpning av en replikerbar, förutsägbar och transparent metod som grundar sig på följande villkor bedöma huruvida det är realistiskt att förvänta sig att en medlemsstats beräknade offentliga skuldkvot följer en nedåtgående bana eller ligger kvar på en sund nivå:
 - a) Den offentliga skuldkvoten minskar eller ligger kvar på en sund nivå, enligt de deterministiska scenarierna i kommissionens ramverk för medelfristiga prognoser för den offentliga skuldsättningen.
 - b) Risken för att den offentliga skuldkvoten inte kommer att minska under fem år efter anpassningsperioden i den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen är tillräckligt låg, och bedömningen av denna risk grundas på kommissionens skuldhållbarhetsanalys.
2. Europaparlamentets behöriga utskott får uppmana kommissionen att lägga fram sin metod inom ramen för den ekonomiska dialog som avses i artikel 28.
3. Kommissionen ska offentliggöra sin bedömning av om nettoutgiftsbanan är realistisk samt kalkylbladsmallarna med de uppgifter som legat till grund för bedömningen och annan relevant information för att säkerställa resultatens replikerbarhet vid tidpunkten för inlämnandet av den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen enligt artikel 11.

Kapitel IV

Nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer

Artikel 11

Inlämnande av nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer

1. Varje medlemsstat ska senast den 30 april under den gällande planens sista år lämna in en nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan till rådet och kommissionen. En medlemsstat och kommissionen får vid behov enas om att förlänga den tidsfristen med en rimlig period.
2. En medlemsstat får be den relevanta oberoende finanspolitiska institutionen att avge ett yttrande om den makroekonomiska prognos och de makroekonomiska antaganden som ligger till grund för nettoutgiftsbanan, samtidigt som den oberoende finanspolitiska institutionen ges tillräckligt med tid för att utarbeta sitt yttrande.

Från och med den ... [åtta år från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska de relevanta oberoende finanspolitiska institutionerna avge dessa yttranden, förutsatt att de har byggt upp tillräcklig kapacitet. Om en oberoende finanspolitisk institution inte avger sitt yttrande inom rimlig tid ska detta inte hindra en medlemsstat från att lämna in sin nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan. Om ett yttrande från den oberoende finanspolitiska institutionen finns tillgängligt ska det bifogas den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan som lämnas in till kommissionen.

3. Varje medlemsstat ska, innan den lämnar in sin nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan, i enlighet med sin nationella rättsliga ram, samråda med det civila samhället, arbetsmarknadens parter, regionala myndigheter och andra relevanta intressenter.
4. Varje medlemsstat får, innan den lämnar in sin nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan, diskutera sitt utkast till nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan med sitt nationella parlament, i enlighet med sin nationella rättsliga ram.
5. Varje medlemsstat ska offentliggöra sin nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan efter det att den har lämnats in till rådet och kommissionen.

Artikel 12

Teknisk dialog

Varje medlemsstat ska, innan den lämnar in sin nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan, föra en teknisk dialog med kommissionen i syfte att säkerställa att planen överensstämmer med artiklarna 13 och 15.

Artikel 13

Krav avseende nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer

En nationell medelfristig finans- och strukturpolitiska plan ska

- a) innehålla en nettoutgiftsbana samt underliggande makroekonomiska antaganden och planerade finans- och strukturpolitiska åtgärder för att visa att de finanspolitiska kraven i artikel 16.2 och 16.3 uppfylls,
- b) inkludera referensbanan eller den tekniska information som översänts av kommissionen enligt artikel 5 eller 9.3; om nettoutgiftsbanan i den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen ligger högre än den referensbana som kommissionen utfärdat enligt artikel 5 ska den berörda medlemsstaten i sin plan lägga fram starka och ekonomiska argument styrda av data för att motivera denna skillnad,
- c) redogöra för hur den berörda medlemsstaten kommer att säkerställa det faktiska genomförandet av reformer och investeringar för att hantera de främsta utmaningar som fastställts inom ramen för den europeiska planeringsterminen, särskilt i de landsspecifika rekommendationerna, och hur den medlemsstaten kommer att ta itu med följande gemensamma prioriteringar för unionen, nämligen
 - i) en rättvis grön och digital omställning, inbegripet de klimatmål som fastställs i förordning (EU) 2021/1119,

- ii) social och ekonomisk resiliens, inbegripet den europeiska pelaren för sociala rättigheter,
 - iii) energitrygghet och
 - iv) vid behov, uppbyggnaden av försvarsförmågor,
- d) ange vilka åtgärder den berörda medlemsstaten kommer att vidta för att följa de landsspecifika rekommendationer som riktats till den och som är relevanta för förfarandet vid makroekonomiska obalanser enligt förordning (EU) nr 1176/2011, samt för att i tillämpliga fall följa kommissionens varningar eller rådets rekommendationer enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget,
- e) i förekommande fall, redogöra för hur den berörda medlemsstaten kommer att säkerställa det faktiska genomförandet av de relevanta reformer och investeringar som avses i artikel 14 och som ligger till grund för en förlängning av medlemsstatens anpassningsperiod med upp till tre år,
- f) inkludera effekterna av de reformer och investeringar som redan genomförts av den berörda medlemsstaten, med särskild uppmärksamhet på effekterna på finanspolitisk hållbarhet genom framtida offentliga inkomster, utgifter och potentiell tillväxt, baserat på starka och ekonomiska underlag styrda av data,
- g) innehålla information om
 - i) de huvudsakliga makroekonomiska antagandena och budgetantagandena,
 - ii) implicita skuldförpliktelser och ansvarsförbindelser,

- iii) de förväntade effekterna av de reformer och investeringar som ligger till grund för förlängningen av anpassningsperioden,
- iv) den prognosticerade nivån på nationellt finansierade offentliga investeringar under den period som omfattas av den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen,
- v) behoven av offentliga investeringar, inbegripet sådana som rör de gemensamma prioriteringar för unionen som avses i led c i denna artikel,
- vi) samrådet med de nationella parlamenten och det samråd som avses i artikel 11,
- vii) förenligheten och, i förekommande fall, komplementariteten med de sammanhållningspolitiska fonderna samt med den berörda medlemsstatens återhämtnings- och resiliensplan så länge faciliteten för återhämtning och resiliens enligt förordning (EU) 2021/241 tillämpas.

Artikel 14

Kriterier för en förlängning av anpassningsperioden

1. Om en medlemsstat åtar sig att genomföra ett antal relevanta reformer och investeringar i enlighet med kriterierna i punkt 2 får anpassningsperioden förlängas med upp till tre år.

2. De reform- och investeringsåtaganden som ligger till grund för en förlängning av anpassningsperioden ska i regel sammantaget uppfylla följande kriterier:
- a) De leder på grundval av trovärdiga och försiktiga antaganden samt på ett hållbart sätt till en förbättring av tillväxt- och resilienspotentialen i den berörda medlemsstatens ekonomi.
 - b) De främjar finanspolitisk hållbarhet, med en strukturell förbättring av de offentliga finanserna på medellång sikt, såsom en minskning av de offentliga utgifterna i förhållande till BNP eller en ökning av de offentliga inkomsterna i förhållande till BNP.
 - c) De svarar mot de gemensamma prioriteringar för unionen som avses i artikel 13 c.
 - d) De följer de relevanta landsspecifika rekommendationer som riktats till den berörda medlemsstaten, i tillämpliga fall inbegripet rekommendationer som utfärdats inom förfarandet vid makroekonomiska obalanser.
 - e) De säkerställer att den planerade nivån på nationellt finansierade offentliga investeringar under den period som omfattas av den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen sammantaget inte understiger den medelfristiga nivån före denna period, varvid hänsyn ska tas till de landsspecifika utmaningarnas omfattning.

3. Varje enskilt reform- och investeringsåtagande som ligger till grund för en förlängning av anpassningsperioden ska beskrivas tillräckligt detaljerat, vara koncentrerat till början av perioden samt vara tidsbundet och verifierbart och ska uppfylla följande kriterier:
- a) Beskrivningen av reform- och investeringsåtagandena ska vara tydlig och göra det möjligt för kommissionen att bedöma dem mot kriterierna i punkt 2.
 - b) Reformerna ska genomföras inom den period som omfattas av den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen.
 - c) Betydande framsteg ska göras när det gäller genomförandet av investeringarna, senast vid anpassningsperiodens slut.
 - d) Beskrivningen av reformerna och investeringarna ska i tillämpliga fall innehålla indikatorer för att möjliggöra bedömning av deras genomförande och övervakning.
4. De reform- och investeringsåtaganden som ligger till grund för en förlängning av anpassningsperioden ska vara förenliga med åtagandena i den berörda medlemsstatens godkända återhämtnings- och resiliensplan så länge faciliteten för återhämtning och resiliens enligt förordning (EU) 2021/241 och det partnerskapsavtal som överenskommits med den berörda medlemsstaten i enlighet med den fleråriga budgetramen tillämpas.

Artikel 15

Reviderad nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan

1. Senast tolv månader före utgången av den aktuella nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen får en medlemsstat före utgången av den period som omfattas av den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen ansöka om att lämna in en reviderad nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan till kommissionen om det på grund av objektiva omständigheter inte är möjligt att genomföra den ursprungliga planen inom den perioden. I så fall ska den reviderade nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen omfatta perioden fram till utgången av planens ursprungliga löptid.
2. Vid tillsättning av en ny regering får en medlemsstat lämna in en reviderad nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan som omfattar en ny period på fyra eller fem år, beroende på valperiodens normala längd.
3. En medlemsstat får be den relevanta oberoende finanspolitiska institutionen att avge ett yttrande om den makroekonomiska prognos och de makroekonomiska antaganden som ligger till grund för nettoutgiftsbanan, samtidigt som den oberoende finanspolitiska institutionen ges tillräckligt med tid för att utarbeta sitt yttrande.

Från och med den ... [åtta år från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska de relevanta oberoende finanspolitiska institutionerna avge dessa yttranden, förutsatt att de har byggt upp tillräcklig kapacitet. Om en oberoende finanspolitisk institution inte avger sitt yttrande inom rimlig tid ska detta inte hindra en medlemsstat från att lämna in sin reviderade nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan. Om ett yttrande från den oberoende finanspolitiska institutionen finns tillgängligt ska det bifogas den reviderade nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan som lämnas in till kommissionen.

4. För utarbetandet av en medlemsstats reviderade nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan i enlighet med punkt 1 eller 2 ska kommissionen till den medlemsstaten och till ekonomiska och finansiella kommittén översända en ny referensbana eller, på begäran av den medlemsstaten, ny teknisk information.
5. I den nya referensbanan ska med beaktande av den berörda medlemsstatens tidigare anpassning, eller brist på anpassning, den finanspolitiska anpassningen inte koncentreras till slutet av anpassningsperioden, och referensbanan ska i regel inte leda till att den finanspolitiska anpassningen försvagas.
6. Om en reviderad nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan lämnas in ska artiklarna 12, 13, 14 och 16–20 tillämpas.

7. Kommissionen ska i förekommande fall särskilt bedöma om en eventuell förlängning av anpassningsperioden ska tillämpas eller fortsätta att tillämpas inom ramen för den reviderade nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen. Kommissionens bedömning ska beakta genomförandet av de reform- och investeringsåtaganden som låg till grund för förlängningen enligt den ursprungliga nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen och förändringar av utmaningarna avseende den offentliga skuldsättningen inom ramen för den reviderade nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen.

Artikel 16

Kommissionens bedömning av nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer

1. Kommissionen ska bedöma varje nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan inom sex veckor från det att den lämnas in. Den berörda medlemsstaten och kommissionen får enas om att vid behov förlänga den tidsfristen med i regel upp till två veckor.
2. Kommissionen ska i sin bedömning av en nationell medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan för varje medlemsstat granska huruvida nettoutgiftsbanan överensstämmer med kraven på att den offentliga skulden senast vid anpassningsperiodens slut förs in, eller hålls kvar, på en sannolikt nedåtgående bana, eller att den bibehålls på en sund nivå under 60 % av BNP och att den minskar och håller det offentliga underskottet under 3 % av BNP på medellång sikt.

3. Kommissionen ska i sin bedömning av de nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna för de medlemsstater som har fått en referensbana granska huruvida deras nettoutgiftsbanor uppfyller kraven i artiklarna 6, 7 och 8.
4. Kommissionen ska för alla medlemsstater granska huruvida deras nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer uppfyller kraven i artikel 13.
5. Kommissionen ska granska huruvida de reformer och investeringar som ligger till grund för en förlängning av anpassningsperioden är förenliga med artikel 14 när det gäller den berörda medlemsstaten.

Artikel 17

Rådets godkännande av den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen

1. Rådet ska, på kommissionens rekommendation, anta en rekommendation som anger den berörda medlemsstatens nettoutgiftsbana och, i förekommande fall, godkänner de reform- och investeringsåtaganden som ligger till grund för en förlängning av anpassningsperioden i den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen. Denna rådsrekommendation ska som regel antas inom sex veckor från det att kommissionens rekommendation antagits.

2. Om den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen utgör den plan för korrigerande åtgärder som krävs för att korrigera alltför stora makroekonomiska obalanser i enlighet med artikel 31 ska rådet i sin rekommendation även godkänna de reformer och investeringar som krävs för att korrigera dessa obalanser.

Artikel 18

Rådets rekommendation om en reviderad nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan

Om rådet anser att en nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan inte uppfyller kraven i artikel 16.2, 16.3 och 16.5, med beaktande av kommissionens bedömning, ska rådet, på kommissionens rekommendation, rekommendera den berörda medlemsstaten att lämna in en reviderad nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan.

Artikel 19

Rådets rekommendation vid bristande efterlevnad från en medlemsstats sida

Rådet ska, på kommissionens rekommendation, rekommendera den berörda medlemsstaten att den referensbana som utfärdats av kommissionen som regel ska utgöra medlemsstatens nettoutgiftsbana om

- a) den berörda medlemsstaten underlåter att lämna in en reviderad nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan inom en månad från den rådsrekommendation som avses i artikel 18,

- b) rådet anser att den reviderade nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen inte uppfyller kraven i artikel 16.2, 16.3 och 16.5, med vederbörlig motivering av sin ståndpunkt,
- c) medlemsstaten underlåter att lämna in sin första nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan eller en ny nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan under det sista år som omfattas av den pågående nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen, i enlighet med artikel 11.1.

I den situation som avses i första stycket a får den berörda medlemsstaten och kommissionen enas om att förlänga denna tidsfrist med i regel upp till en månad.

Artikel 20

Bristande fullgörande från en medlemsstats sida av de investerings- och reformåtaganden som ligger till grund för en förlängning av dess anpassningsperiod

Om en medlemsstat har beviljats en förlängning av sin anpassningsperiod men underlåter att på ett tillfredsställande sätt fullgöra de reformer och investeringsåtaganden som ligger till grund för den förlängning som avses i artikel 14, får rådet, på kommissionens rekommendation och i enlighet med artikel 29, rekommendera en reviderad nettoutgiftsbana med en kortare anpassningsperiod, såvida det inte finns objektiva omständigheter som hindrar genomförandet inom den ursprungliga tidsfristen.

Kapitel V

Genomförande

av nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer

Artikel 21

Årlig lägesrapport

1. Varje medlemsstat ska senast den 30 april varje år lämna in en årlig lägesrapport till kommissionen.
2. Den årliga lägesrapporten ska särskilt innehålla information om framstegen i genomförandet av den av rådet fastställda nettoutgiftsbanan, genomförandet av mer allmänna reformer och investeringar i samband med den europeiska planeringsterminen och, i förekommande fall, genomförandet av reformer och investeringar som ligger till grund för en förlängning av anpassningsperioden.
3. Varje medlemsstat ska offentliggöra sin årliga lägesrapport.
4. Kommissionen ska använda den information som medlemsstaterna lämnar i sina årliga lägesrapporter, tillsammans med annan relevant information, för att göra de bedömningar som avses i artikel 4.1. Kommissionens bedömning ska offentliggöras.

5. Medlemsstaterna får, i enlighet med sina nationella rättsliga ramar, diskutera lägesrapporten i sina nationella parlament och med det civila samhället, arbetsmarknadens parter och relevanta intressenter.

Artikel 22

Kommissionens övervakning

1. Kommissionen ska övervaka genomförandet av den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen, i synnerhet den av rådet fastställda nettoutgiftsbanan samt de reformer och investeringar som ligger till grund för förlängningen av anpassningsperioden.
2. Kommissionen ska inrätta ett kontrollkonto för att registrera de observerade nettoutgifternas ackumulerade avvikelser uppåt eller nedåt i förhållande till den av rådet fastställda nettoutgiftsbanan, vilket ska återställas efter det att rådet har godkänt en ny nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan.
3. När de observerade nettoutgifterna i den berörda medlemsstaten under ett visst år ligger över den av rådet fastställda nettoutgiftsbanan ska detta registreras som en debetpost i kontrollkontot.
4. När de observerade nettoutgifterna i den berörda medlemsstaten under ett visst år ligger under den av rådet fastställda nettoutgiftsbanan ska detta registreras som en kreditpost i kontrollkontot.
5. Det ackumulerade saldot på kontrollkontot ska utgöra summan av de årliga debet- och kreditposter som avses i punkterna 3 och 4. Det ska uttryckas i procent av BNP.

6. Debet- och kreditposterna ska registreras årligen på grundval av utfallsdata.
7. Om rådet har antagit en rekommendation enligt artikel 25 eller 26 ska den berörda medlemsstatens kontrollkonto inte registrera avvikelser.

Artikel 23

Oberoende finanspolitiska institutioners roll

1. Medlemsstaterna får begära att den relevanta oberoende finanspolitiska institution som avses i artikel 8a i direktiv 2011/85/EU ska tillhandahålla en bedömning av hur väl de budgetutfallsdata som rapporteras i den årliga lägesrapporten överensstämmer med den av rådet fastställda nettoutgiftsbanan.
2. Medlemsstaterna får i tillämpliga fall begära att den relevanta oberoende finanspolitiska institutionen ska analysera de faktorer som ligger bakom en avvikelse från den av rådet fastställda nettoutgiftsbanan. En sådan analys ska vara icke-bindande och komplettera den som tillhandahålls av kommissionen.

Artikel 24

Den europeiska finanspolitiska nämnden

1. Den europeiska finanspolitiska nämnden, inrättad genom kommissionens beslut (EU) 2015/1937²³, ska ge råd om utövandet av kommissionens och rådets uppgifter inom den multilaterala budgetövervakning som avses i artiklarna 121, 126 och 136 i EUF-fördraget.

²³ Kommissionens beslut (EU) 2015/1937 av den 21 oktober 2015 om inrättande av en oberoende rådgivande europeisk finanspolitisk nämnd (EUT L 282, 28.10.2015, s. 37).

2. När den europeiska finanspolitiska nämnden fullgör sitt uppdrag ska den agera fullständigt oberoende, opartiskt och enbart i hela unionens intresse. Den får varken be om eller ta emot instruktioner från någon regering i en medlemsstat, från unionens institutioner eller organ eller från något annat offentligt eller privat organ.
3. Vid tillämpning av punkt 1 ska den europeiska finanspolitiska nämndens uppgifter inkludera följande:
 - a) I god tid tillhandahålla en efterhandsutvärdering av genomförandet av unionens ramverk för ekonomisk styrning.
 - b) Ge råd om en lämplig framtida finanspolitisk inriktning för euroområdet som helhet, liksom om lämpliga nationella finanspolitiska inriktningar som är förenliga med den inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens regler.
 - c) På begäran av kommissionen eller rådet ge råd om genomförandet av stabilitets- och tillväxtpakten, även om förlängning av den allmänna undantagsklausulen i enlighet med artikel 25.3 i denna förordning.
 - d) Ha ett nära samarbete med de oberoende finanspolitiska institutioner som avses i artikel 8a i direktiv 2011/85/EU i syfte att främja utbyte av bästa praxis.
 - e) Lägga fram förslag om den framtida utvecklingen av det finanspolitiska ramverket.
4. Den europeiska finanspolitiska nämnden ska bestå av en ordförande och fyra ledamöter.

5. Den europeiska finanspolitiska nämndens ordförande och ledamöter ska väljas och utnämnas av kommissionen, efter samråd med Europaparlamentet och rådet, genom ett transparent förfarande och på grundval av dokumenterad analytisk erfarenhet och kompetens inom analys av offentliga finanser och inom makroekonomi. Den europeiska finanspolitiska nämndens ordförande och ledamöter ska utnämnas för en period om tre år, som kan förnyas en gång med ytterligare tre år.
6. Den europeiska finanspolitiska nämnden ska själv fastställa sin arbetsordning.
7. Den europeiska finanspolitiska nämnden ska en gång per år rapportera till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om sin verksamhet. Alla rapporter och råd från den europeiska finanspolitiska nämnden ska offentliggöras.

Artikel 25

Allmän undantagsklausul

1. Rådet får som regel inom fyra veckor, på kommissionens rekommendation som grundas på dess analys, anta en rekommendation som gör det möjligt för medlemsstaterna att avvika från sina nettoutgiftsbanor i händelse av en allvarig konjunkturedgång i euroområdet eller unionen som helhet, förutsatt att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt. Rådet ska fastställa en tidsfrist på ett år för en sådan avvikelse.

2. Så länge euroområdet eller unionen som helhet fortfarande befinner sig i en allvarlig konjunkturedgång ska kommissionen fortsätta att övervaka skuldållbarheten och säkerställa politisk samordning och en samstämmig politisk inriktning som tar hänsyn till både euroområdesdimensionen och unionsdimensionen.
3. Rådet får, på kommissionens rekommendation, förlänga den period under vilken medlemsstater får avvika från sina av rådet fastställda nettoutgiftsbanor, under förutsättning att det fortfarande råder en allvarlig konjunkturedgång i euroområdet eller unionen som helhet. Den europeiska finanspolitiska nämnden ska avge ett yttrande om förlängningen av den allmänna undantagsklausulen. En förlängning kan beviljas mer än en gång. Varje förlängning ska emellertid omfatta högst ett år i taget.

Artikel 26

Nationella undantagsklausuler

1. Rådet får, på begäran av en medlemsstat och på kommissionens rekommendation som grundas på dess analys, inom fyra veckor efter kommissionens rekommendation anta en rekommendation som gör det möjligt för en medlemsstat att avvika från sin av rådet fastställda nettoutgiftsbana om exceptionella omständigheter utanför medlemsstatens kontroll har en betydande inverkan på den berörda medlemsstatens offentliga finanser, förutsatt att en sådan avvikelse inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt. Rådet ska fastställa en tidsfrist för en sådan avvikelse.

2. Rådet får, på begäran av den berörda medlemsstaten och på kommissionens rekommendation, förlänga den period under vilken den medlemsstaten får avvika från den av rådet fastställda nettoutgiftsbanan, under förutsättning att det fortfarande råder exceptionella omständigheter. En förlängning kan beviljas mer än en gång. Varje förlängning ska emellertid omfatta högst ett år i taget.

Kapitel VI

Transparens och ansvarsutkrävande

Artikel 27

Europaparlamentets roll

1. Europaparlamentet ska involveras på ett regelbundet och strukturerat sätt i den europeiska planeringsterminen i syfte att öka transparensen, möjligheten till ansvarsutkrävande och ägarskapet för de beslut som fattas, i synnerhet genom de ekonomiska dialoger som avses i artikel 28.
2. Kommissionen ska till Europaparlamentet översända de nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer som medlemsstaterna lämnat in. Kommissionen ska informera Europaparlamentet om sin övergripande bedömning av dessa nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer. Europaparlamentets behöriga utskott får genom den ekonomiska dialog som avses i artikel 28 begära att kommissionen inställer sig inför utskottet. Vid sådana tillfällen kan kommissionen uppmanas att lägga fram sin bedömning av de nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna.
3. Rådets ordförande och kommissionen ska regelbundet informera Europaparlamentet om resultatet av det multilaterala övervakningsförfarandet enligt denna förordning.

4. Rådets ordförande och kommissionen ska i sin rapport till Europaparlamentet inkludera resultatet av den multilaterala övervakning som genomförts enligt denna förordning.
5. Eurogruppens ordförande ska varje år rapportera till Europaparlamentet om utvecklingen på området för multilateral övervakning som rör euroområdet.
6. Kommissionen ska utarbeta och till rådet överlämna åtminstone följande information och göra denna information tillgänglig för Europaparlamentet utan onödigt dröjsmål:
 - a) Bedömningar av skuldållbarheten och dess metodramverk, när de har offentliggjorts.
 - b) De nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer som lämnats in av medlemsstaterna, inbegripet referensbanorna och nettoutgiftsbanorna, samt eventuella revideringar av dessa.
 - c) De årliga lägesrapporter som lämnats in av medlemsstaterna.
 - d) Kommissionens bedömningar och rekommendationer till rådet enligt artiklarna 17–20 i denna förordning.
 - e) I förekommande fall, kommissionens analys av den ekonomiska och sociala utvecklingen som offentliggjorts som en del av den europeiska planeringsterminen.

- f) Varningar från kommissionen enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget.
 - g) Om undantagsklausulerna aktiverats enligt artikel 25 eller 26 i denna förordning, kommissionens analys som visar att den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt inte kommer att äventyras.
7. Europaparlamentets behöriga utskott får minst två gånger om året uppmana kommissionen att lämna information om resultatet av den multilaterala övervakningen i den ekonomiska dialog som avses i artikel 28 i denna förordning.

Artikel 28

Ekonomisk dialog

1. För att stärka dialogen mellan unionens institutioner, särskilt Europaparlamentet, rådet och kommissionen, får Europaparlamentet bjuda in rådets ordförande, kommissionen och, i förekommande fall, Europeiska rådets ordförande eller Eurogruppens ordförande att inställa sig inför Europaparlamentet för att diskutera den politiska vägledning som kommissionen utfärdat till medlemsstaterna, Europeiska rådets slutsatser och resultatet av den multilaterala övervakning som genomförts enligt denna förordning.
2. Ekonomiska och finansiella kommittén, kommittén för ekonomisk politik, sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd ska i lämpliga fall höras inom ramen för den europeiska planeringsterminen.

3. Relevanta intressenter, särskilt nationella parlament och arbetsmarknadens parter, ska involveras i den europeiska planeringsterminen i de huvudsakliga politiska frågorna när detta är lämpligt, i enlighet med bestämmelserna i EUF-fördraget och nationella rättsliga och politiska ordningar.
4. Europaparlamentets behöriga utskott får uppmana rådets ordförande, kommissionen och, i förekommande fall, Europeiska rådets ordförande eller Eurogruppens ordförande att diskutera de nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna samt annan information som anges i artikel 27.6.
5. Rådets ordförande och kommissionen ska i enlighet med artikel 121.5 i EUF-fördraget varje år rapportera till Europaparlamentet och till Europeiska rådet om resultatet av den multilaterala övervakningen; detsamma gäller i förekommande fall även för Eurogruppens ordförande.

Artikel 29

Principen följ eller förklara

Rådet förväntas som regel följa kommissionens rekommendationer och förslag eller i annat fall offentligt förklara sin ståndpunkt.

Artikel 30

Dialog med en medlemsstat

Europaparlamentets behöriga utskott får ge en medlemsstat som är föremål för rådets rekommendation enligt artikel 121.4 i TEUF-fördraget möjlighet att delta i en diskussion.

Kapitel VII

Samverkan med förordning (EU) nr 1176/2011

Artikel 31

Samverkan med förfarandet vid makroekonomiska obalanser

1. Ett otillfredsställande genomförande, enligt bedömningen i enlighet med artikel 21 i denna förordning, av de reformer och investeringar som ingår i medlemsstatens nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan och är relevanta för makroekonomiska obalanser ska beaktas
 - a) av kommissionen vid genomförandet av fördjupade granskningar i enlighet med artikel 5.2 i förordning (EU) nr 1176/2011, och
 - b) av rådet och kommissionen för deras respektive rekommendationer, när de överväger om det ska fastställas att det föreligger en alltför stor obalans och rekommendera att den berörda medlemsstaten vidtar korrigerande åtgärder i enlighet med artikel 7.2 i förordning (EU) nr 1176/2011.

Kommissionen ska beakta all information som den berörda medlemsstaten anser vara relevant.

2. En medlemsstat avseende vilken ett förfarande vid alltför stora obalanser har inletts i enlighet med artikel 7.2 i förordning (EU) nr 1176/2011 ska lämna in en reviderad nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan i enlighet med artikel 15 i den här förordningen. Den reviderade nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen ska följa den rådsrekommendation som antagits i enlighet med artikel 7.2 i förordning (EU) nr 1176/2011. Den reviderade nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen ska godkännas av rådet i enlighet med artiklarna 17–20 i den här förordningen. Den reviderade nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen ska bedömas i enlighet med artikel 16 i den här förordningen.
3. Om en medlemsstat lämnar in en reviderad nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan enligt punkt 2 i denna artikel ska denna reviderade plan utgöra den plan för korrigerande åtgärder som krävs enligt artikel 8.1 i förordning (EU) nr 1176/2011 och ange de konkreta politiska åtgärder som den medlemsstaten har genomfört eller har för avsikt att genomföra samt en tidsplan för dessa åtgärder.
4. Rådet ska i enlighet med artikel 8.2 i förordning (EU) nr 1176/2011, på grundval av kommissionens rapport, bedöma den reviderade nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen inom två månader från det att den lämnats in. Övervakningen och bedömningen av genomförandet av den reviderade planen ska göras i enlighet med artikel 22 i den här förordningen och artiklarna 9 och 10 i förordning (EU) nr 1176/2011.

Kapitel VIII

Samverkan med förordning (EU) nr 472/2013

Artikel 32

Samverkan med det förstärkta övervakningsförfarandet

1. Genom undantag från artiklarna 11 och 21 i denna förordning ska en medlemsstat inte vara skyldig att lämna in en nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan eller en årlig lägesrapport, om den omfattas av ett makroekonomiskt anpassningsprogram enligt artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013²⁴.
2. Om en medlemsstat har en aktiv nationell medelfristig finans- och strukturpolitisk plan och den medlemsstaten blir föremål för ett makroekonomiskt anpassningsprogram enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 472/2013, ska den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen beaktas vid utformningen av det makroekonomiska anpassningsprogrammet.

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013 av den 21 maj 2013 om förstärkning av den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater i euroområdet som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet (EUT L 140, 27.5.2013, s. 1).

Kapitel IX

Gemensamma bestämmelser

Artikel 33

Dialog med medlemsstaterna

Kommissionen ska säkerställa en fortlöpande dialog med medlemsstaterna. Kommissionen ska i detta syfte framför allt utföra uppdrag i syfte att bedöma den socioekonomiska situationen i den berörda medlemsstaten och fastställa eventuella risker och svårigheter när det gäller att efterleva denna förordning. Inom ramen för denna dialog får kommissionen inhämta synpunkter från relevanta intressenter som är baserade i den berörda medlemsstaten.

Artikel 34

Kontrolluppdrag

1. Kommissionen får utföra kontrolluppdrag i medlemsstater som är föremål för rekommendationer utfärdade enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget.
2. Om den berörda medlemsstaten är en medlemsstat som har euron som valuta eller en medlemsstat som deltar i den växelkursmekanism i tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen (ERM II) som fastställts genom Europeiska rådets resolution av den 16 juni 1997²⁵ får kommissionen när så är lämpligt bjuda in företrädare för Europeiska centralbanken att delta i dessa övervakningsbesök.

²⁵ EUT C 236, 2.8.1997, s. 5.

Artikel 35

Rapport

1. Senast den 31 december 2030 och därefter vart femte år ska kommissionen offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning som i lämpliga fall ska åtföljas av ett förslag till ändring av denna förordning.
2. Följande ska granskas i den rapport som avses i punkt 1:
 - a) Denna förordnings ändamålsenlighet när det gäller att uppfylla målen enligt artikel 1.
 - b) Framstegen i säkerställandet av en närmare samordning av den ekonomiska politiken och en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska utfall.
3. Rapporten ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 36

Övergångsbestämmelser

1. För de första nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planerna ska följande bestämmelser vara tillämpliga:
 - a) Genom undantag från artikel 9.1 ska kommissionen senast den 21 juni 2024 på grundval av kommissionens senaste prognos översända förhandsvägledning till de berörda medlemsstaterna, och medlemsstaterna ska lämna in sina nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planer senast den 20 september 2024, i enlighet med artikel 11, om inte medlemsstaten och kommissionen enas om att förlänga den tidsfristen med en rimlig period.

- b) Genom undantag från artikel 9.2 får medlemsstaterna begära ett tekniskt utbyte med kommissionen under den månad som föregår den 21 juni 2024.
- c) Genom undantag från artikel 11.3 får medlemsstaterna genomföra ett offentligt samråd med arbetsmarknadens parter, regionala myndigheter, civilsamhällesorganisationer och andra relevanta nationella intressenter i enlighet med de principer som anges i artikel 11, med lämpliga tidsfrister.
- d) Så länge faciliteten för återhämtning och resiliens tillämpas ska åtaganden som ingår i den berörda medlemsstatens godkända återhämtnings- och resiliensplan beaktas vid en förlängning av anpassningsperioden i enlighet med artikel 14, under förutsättning att återhämtnings- och resiliensplanen innehåller betydande reformer och investeringar som syftar till att förbättra den finanspolitiska hållbarheten och stärka ekonomins tillväxtpotential, och att den berörda medlemsstaten åtar sig att fortsätta med reformarbetet under återstoden av den period som omfattas av nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska planen samt att bibehålla den genomsnittliga nivån på de nationellt finansierade investeringar som görs under den period som omfattas av återhämtnings- och resiliensplanen.

- e) När en medlemsstat begär att undantas från den skyddsmekanism mot att den finanspolitiska anpassningen koncentreras till slutet av anpassningsperioden som avses i artikel 6 c ska projekt som stöds genom lån från faciliteten för återhämtning och resiliens samt nationell samfinansiering av program som finansieras av unionen under 2025 och 2026 beaktas, förutsatt att ett sådant undantag inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt.
- f) Med tanke på den exceptionella inverkan som den senaste tidens ekonomiska chocker har haft och osäkerheten i nuläget när det gäller att uppskatta potentiell tillväxt får medlemsstaterna använda mer robusta tidsserier än de som blir resultatet med den gemensamt överenskomna metoden, under förutsättning att sådan användning vederbörligen motiveras av ekonomiska argument och att den ackumulerade tillväxten under prognoshorisonten i stora drag förblir överensstämmande med resultatet av den metoden.

- 2. Kommissionens ska senast den 31 december 2028 meddela sina preliminära slutsatser till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning.

Artikel 37
Upphävande av förordning (EG) nr 1466/97

Förordning (EG) nr 1466/97 ska upphöra att gälla.

Artikel 38
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ... den ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande
